

MÅNGHÖRNING, m. 2. Månghörnig figur.
MÅNGKULLE, f. pl. (bot.) Se *Polyadelphia*.
MÅNGKUNNIG, a. 2. Som äger många kunskaper; kunnig i många stycken. — *Mångkunnighet*, f. 3.

MÅNGLA, v. n. 1. Idka mångleri. *M. med frukt, gamla kläder.*

MÅNGLARE, m. 5. En, som idkar mångleri.

MÅNGLERI, n. 3. Småhandel med hvarjehanda slags lifsmedel, såsom frukt, grönsaker, jordfrukter, ost, smör, ägg, m. fl. saker af mindre värde, eller med brukade kläder och möbler, m. m. d. — *Ss. M-handel, -rörelse.*

MÅNGLERSKA, se *Månglerska*.

MÅNGMÄNNING, f. 2. (bot.) Växt, tillhörande klassen Polyandria.

MÅNGORDIG, a. 2. Som talar mycket, vidlyftig i tal eller skrift. *Jag skall ej vara m. — Syn.* Vidlyftig. — *Mångordighet*, f. 3. — *Mångordigt*, adv.

MÅNGSIDIG, a. 2. 1) Som har många sidor. *M. figur.* — 2) (fig.) a) (om person) Som har många insigter, kunskaper, är kunnig i flera konster, har en omfattande talang. — b) (om sak) Som sträcker sig till många delar, omfattar många arter, grenar, är riktad åt flera håll. *M. beläsenhet, lärdom, bildning. M-a kunskaper. M. skådespelaretalang.*

MÅNGSIDIGHET, f. 3. Egenskapen att vara mångsidig.

MÅNGSIDIGT, adv. På ett mångsidigt sätt.

MÅNGSLÖJD, f. 3. 1) Utöfning af flera yrken på en gång. — 2) Inhämtande af en mängd olika kunskaper utan nödig grundlighet i någon.

MÅNGSLÖJDARE, m. 5. (föga brukl.) En, som idkar mångslöjd.

MÅNGSTAFVIG, a. 2. Som har många stafvelser. *M-t ord. — Mångstafvighet*, f. 3.

MÅNGSTÄDES, adv. På många ställen.

MÅNGSTÄMMIG, a. 2. 1) Som utföres af många instrumenter. *M. musik.* — 2) (föga brukl.) Af många yttred eller delad. *En m. önskan. — Mångstämmighet*, f. 3.

MÅNGTALIG, a. 2. 1) Som innehåller ett stort antal. *En m. folksamling.* — 2) Se *Mångordig*.

MÅNGTALIGHET, f. 3. 1) Stort antal. — 2) Mångordighet.

MÅNGTYDIG, a. 2. Som kan tydas på många sätt.

MÅNGTYDIGHET, f. 3. Egenskapen att kunna tydas på många sätt.

MÅNGVÄLDE, n. 4. Regering, styrelse, anförarskap, hvari många deltaga. — *Syn.* Polyarki.

MÅNGÅRD, m. 2. Ljus eller färgad ring omkring månen, som stundom, då luften är uppfylld af dunster, visar sig.

MÅNGÅRIG, a. 2. 1) Som varar eller varat flera år. — 2) (bot.) Så kallas en växt, då roten fortlevver flera år. — *Syn.* Perenn. — *Mångårighet*, f. 3.

MÅNGÖGON, n. 4. pl. En sort potates, fullsatt med ögon; mognar sent, men är mycket gifvande.

MÅNKALF, se *Månadskalf*.

MÅNLJUS, a. 2. Af månen upplyst. *En m. afton, natt. Det är m-t, månen lyser. — S. n. Se Månken.*

MÅNMJÖLK, f. sing. Se *Bergmjölk*.

MÅNNE, förkortadt **MÅNN**, adv. (assimileradt af *Mände*) Frågeord, af samma betydelse som *Må* i frågande satser. *M. det är sant?*

II.

MÅNREGNBÅGE, m. 2. pl. — *bågar.* Regnbåge, som visar sig någon gång nattetid, när fullmånens ljus faller på ett moln, hvarur det regnar.

MÅNROS, f. 1. (i vapen) Fyra nymänar, som bilda en fyrbladig ros.

MÅNS, nom. prop. m. 1) Mansnamn. — 2) Skämtsam benämning på kattor af hankön.

MÅNSKEN, n. 5. Det ljus, som är utbredt i luftkretsen, då månen lyser.

MÅNSKIFTE, n. 4. 1) Den tidpunkt, då månen fullbordat ett omlopp kring jorden och börjar ett nytt. — 2) Den tid, som månen behöfver för ett omlopp kring jorden.

MÅNSNÄCKA, f. 1. Ett slags ätbar snäcka, i skogar, vinberg och fruktträdgårdar. *Helix pomatia.*

MÅNSTEN, m. 2. 1) Se *Meteorsten*. — 2) (mineral.) Ett slags Kalifältspat eller Ortoklas med ett mildt perlemorskimmer.

MÅNUR, n. 5. Ur, som utvisar månens förändringar.

MÅNVIOL, f. 3. Se *Månört*.

MÅNÅR, n. 5. Tidrymd af tolf synodiska månader. *Jfr. Synodisk.*

MÅNÖKA, v. a. 2. (sjöt.) Säges om skeppare eller styrman, då han tvingar besättningen att träget utföra ständigt ökade, onödiga arbeten. [Monöka.]

MÅNÖRT, f. 3. Ört med purpurröda, välluktande blommor. *Lunaria rediviva.*

MÅRA, f. 1. Örtslägdet Galium

MÅRD, m. 2. Rofdjur, halfännan fot långt, svartbrunt med hvit strupe och bringa. — *Ss. M-skin, -skinnsfoder, -skinns muff, -svans.*

MÅREBJELLA, f. 1. (bot.) Se *Öronklocka*.

MÅRTENS DAG, m. 2. Se *Mårtensmessa*.

MÅRTENSGÅS, mårt'ns-gås, f. 5. pl. — *gäss.* Gåstek, som efter gammal sed spisas på Mårtensdagen.

MÅRTENSMESSA, f. 1. 1) Mindre kyrkofest, som i katolska tiden firades till minne af St: Märten, biskop i Tours. — 2) Den dag i almanackan, då denna fest inföll, eller den 11 Nov.

MÅS ell. **MÅSE**, m. 2. pl. *måsar.* Ett slägte af Simfågeln, hvartil höra Fisk-, Skratt-, Dverg- och Hafs-måse, hvilka ses på sina ställen.

MÅSSA, **MÅSSE**, **MÅSSIG**, m. fl., se *Mossa*, *Mosse*, *Mossig*, etc.

MÅSTE, v. auxil. Pres. sing. *Måste*; pl. vi *Måste*, *J. Måsten*, de *Måste*. Sup. *Måst*. Uttrycker en nödvändighet, vare sig fysisk eller moralisk. Är egentligen ett imperfekt, men brukas äfven för presens och futurum. *Man m. äta, för att lefva. Vi m. alla dö. Det halv ej, han m. göra det. I morgon m. jag resa. Man har måst betala honom. Jag hade måst vänta, om jag velat träffa honom.*

MÅTT, m. Se *Mott*.

MÅTT, n. 5. I allmänhet: Ett bestämdt förhållande af ett tings delar till det hela deraf. 1) a) (i vidsträckt mening) Hvad som tjenar till regel för att bestämma storheten, myckenheten af något (såsom af längd, yta, rymd, vikt, kraft, tid, m. m.), i förhållande till det hela. Enhet, som man antager, för att till storheten, myckenheten bestämma andra ting af samma slag. *Sälja efter m. Hålla m-et.* (Fig.) *I fullt m.*, till fullo, fullkomligt. *Hans m. är fullt*, han har gått så långt, att vedergällningens tid är inne. *Betala med samma m.*, vedergälla lika med lika. (Bibl.) *Med samma m. som J mållen andra, skall eder mätit varda*, såsom J gören emot andra, så skola